

Szent Borbála Szakestély Dunaújvárosban – A hatvan éves kokszgyártás jegyében

Borbála a bányászok, kohászok, tüze-
rérek védőszentje – a Dunai Vas-
műbe a tisztelete az osztrákok útján
került be, így évet záró szakestélye-
inket neki szenteljük. Ennek okán
2016. november havának 25. napján,
amikor a télbe lépegetve, a Duna
partjának egyik jól fekvő pontján, a
Dunaferri nevezetes szabadidő park-
jában összejöttünk százan, hogy
díszgyenruhánkat magunkra öltve
ápoljuk a selmeci hagyományokat.
Az OMBKE Vaskohászati Szakosz-
tály Dunaújvárosi Szervezete a Du-
naújvárosi Egyetem Diákegyletével
karöltve, *Lontai Attila* elnökletével,
annak rendje és módja szerint vég-
nótázta, végigpoharazgatta az ilyen-
tájt szokásos szakestjét. S mivel az
idei év a dunaújvárosi kokszgyártás
hatvan éves ünnepségsorozatának
jegyében is telt, mind a kupa díszíté-
se, mind pedig az események folyása
erőteljesen kapcsolódott ehhez a
jubileumhoz. Így nem volt kérdéses,
hogy a „vidám poharat” *Balogh Lász-*

ló emelje a magasba, és hogy a ké-
sőbbiekben rátaláljanak a kokszgyár-
tók nagy családjában évtizedek óta
leledző balekjelöltre, *Csapó József*re.
A vizsgaeljárás nehézségei után az
isteni fényben tündöklő dicső firmák
koszorújából végül keresztszüleivé
választotta *Hevesi Imrét* és *Polányi*
Zoltánt, ez utóbbról elárulom, szintén
kokszolóműi kiválóság.

A főbb funkcionáriusok névének
elhallgatásával nem lenne korrekt e
rövid tudósítás, így hát vessük pa-
pírra őket: Major Domus – *Győri*
Richárd, Kontrapunktok – *Hevesi*
Imre, *Polányi Zoltán*, Kantus praese-
sek – *Hajnal Péter*, *Szentgyörgyi*
Zsolt, Fukszmajor – *Neukum Gábor*,
Konzekvenciák – *Pász Péter*, *Mi-*
halik Sándor, Etalon részeg – *Erdős*
Sándor, Páter Krampampuli – *ifjú*
Csurgó Lajos, *Kardos Ferenc*. A
házirend hitelesítésére az est rang-
idősét, *Farkas Lajost* kérték fel, aki a
későbbi hozzászólásában is kitün-
tett figyelmet érdemelt. A kupaava-

tás felelősségteljes tisztét *Józsa*
Róbert töltötte be.

A vendégek láthatták, minő tehet-
séges ez a Dunaferri társaság, s
búszkén húztuk ki a fővárosiak, a
miskolciak és a székesfehérváriak
előtt magunkat, no lám, mekkora öni-
roniával megáldottan éljük a mi kis
vidéki életünket, miként azt *Mérő*
Péter is hosszasan fejtegette hozzá-
szólásában. *Dolmány Mihály* kiállása
sem kevésbé fokozta az amúgy sem
szomorú hangulatot, amit még az
elején a szakest elnökének komoly
pohara sem tudott más irányba terel-
ni. Tisztelettel hallgattuk *dr. Takács*
István mélyenszántó gondolatait is.

S hogy a krampampuli milyenre
sikeredett, arról igazolást ad e sorok
írója, akinek eredeti szakmája garan-
ciálul szolgálhat a minőség biztosítá-
sára. Bővebb felvilágosítással szük-
ség esetén pedig *Szabados Ottó*
szolgál. Jó szerencsét!